

Jlen Menighetsblad

Nr. 4 • november 2017

Årgang 93

Menighetsbladets rose

Gullaug L. og Jan Dybdahl

Alle skulle ha naboer og venner som Gullaug og Jan! Uansett hva det gjelder, så trår de til og gir ei hjelpende hand. Ingen oppgaver er for store og ikke noe er for vanskelig. De svarer alltid ja på forespørsler om assistanse så sant det er mulig for dem å stille opp. Egentlig har de mer enn nok å ta seg av heime og for barn og barnebarn, men det skal mye til om de ikke kan trå til for andre også. Men de trenger ikke å bli bedt om å hjelpe, *for de ser folk rundt seg og hva de trenger. Alt gjør de med gode smil.* Ingenting er problematisk og ulaglig for dem eller til bry. «Så klart vi kan hjelpe til med det! Vi er jo her i nærheten likevel», er vanlige utsagn fra dem, og så tar de utfordringene på strak arm og stiller også på kort varsel. De bryr seg på en god og flott måte så en kjenner seg ivaretatt og trygg. De stiller med omtanke, omsorg, imøtekommenhet, sin kompetanse og seg sjøl!

I tillegg til dette «hverdagsarbeidet» har de utrolig mange frivillige verv. En skulle tro at døgnet har mer enn 24 timer for dem. De er svært engasjerte mennesker som mange av dere sikkert har møtt gjennom aktiviteter på ulike arenaer bl.a. i menighetsarbeid, arbeidsutvalg, komiteer, styrer, dugnad i Fjellseter kapell og velforening i området for å nevne noe, men lista over aktiviteter som de er involverte i, er lang! De er slike personer som gjør hverdagen lettere for oss.

Gullaug og Jan er gode forbilder for oss, og vi er utrolig takknemlige for å kjenne dem og for å ha dem med på «laget vårt».

Det er med stor glede og takknemlighet vi gir dem Rosen. Den er meget fortjent! Menighetsbladets redaksjon gratulerer dem varmt!

Bydelen vår er velsignet med mange «ja-mennesker». Vi i redaksjonen har fått og får innspill om navn på slike. Kjenner du noen som gjør andre særlig glad, det i en eller annen sammenheng, ikke nøl med å ta kontakt med oss. Obs! Kriteriene er ikke knyttet kun til kirka.

Kjære iling – God Jul

«Det er lettere gjort enn sagt». Vi siterer vår kjære, avgåtte biskop Tor. Han siktet til at i Trøndelag er det lettere å «gjøre» kristendom enn å si noe om den. Trønderen er litt fämælt av seg for å si det sånn. Vi er enige med Tor. Og det gjøres virkelig utrolig mye godt – også i menigheten vår. I dette bladet leser vi om den nye menighetspedagogen vår, Ingvild Yrke, som setter i gang mange gode aktiviteter for barn. Åshild prest har mange tanker spunnet rundt ungdomsarbeid og sist men ikke minst, forteller Frivilligsentralen om mange flotte tiltak som er tjenlig for oss alle. Totalt mange tiltak som støtter og oppmuntrer, tiltak som gir den enkelte påfyll og varme og nye venner kanskje? Les og gjør deg gjerne opp en mening!

Vi må også rette en varm takk til hver av dere lesere for gode bidrag på siste talong. Vi fikk inn hele kr. 21 000. Vi kom i mål også i år. Tusen takk!

Nå begynner adventstiden. Den store ventetiden på det som skal komme. Navnet kommer fra latin: adventus Redemptoris eller adventus Domini, «Frelserens ankomst» eller «Herrens ankomst». Måtte ventetiden og julen bli god for nettopp deg. Takk for oss fra Kari-Anne og Edel. Og lykke til videre Tore.

REDAKSJONEN

Edel Lundemo, redaktør: 481 28 040, lunede@online.no

Kari-Anne Gjettum: 951 56 466, kari.anne.gjettum@gmail.com

Tore How: 452 82 747, torehow@broadpark.no

Marthe S. Berg, fotograf: 476 77 841

Forside: Madonna med barnet malt av Cimabue 1240–1302. Se også side 37

INNHOOLD

Menighetsbladets rose	2	Fremtiden for Ilen sokn	22
Biskopens julehilsen	4	Takk	23
Når gamle venner møtes	6	Menighetens hyggestund	25
Botanikk	8	Offer	25
Misjon	10	Slekters gang	26
Ungdom i Ilen	12	Ord med på veien	27
Ny menighetspedagog	14	Nytt om stillinger i Ilen	28
Oppvekst i Trolla og Tømmerdalen	16	Minneord	29
Ila Frivilligsentral	18	Hva skjer	31
Prestesituasjonen i Ilen	20	Historien om 121 menighetsblad	32
Velkommen til kirke	21	Ilen menighetskontor	38

Biskopens julehilsen

Har du opplevd å få holde et bitte lite, nytt menneske i armene og se det inn i øynene? Et åpent, granskende, ja rent ut mystisk blikk møter deg.

Vi møter Guds storhet i hvert eneste bitte lite barn. I det nyfødte barnets blikk er det alltid mulig å få kontakt med Guds skaperglede.

Hver juledag leser vi fra Johannes-evangeliets «jule-evangelium»;

*Og Ordet ble menneske
og tok bolig iblant oss,
og vi så hans herlighet,
en herlighet som den enbårne Sønn
har fra sin Far,
full av nåde og sannhet.
Joh 1, 14.*

Barnet gråt i natten – som alle andre barn. Jesus. Han var Maria og Josefs lille gutt. Født underveis, langt hjemmefra. Vennlige mennesker hjalp dem. Barnet, det himmelsendte, gråt i natten. Han var helt vanlig – og han var noe langt mer, ufattelig mye mer: Jesus. Frelseren. Han som var med da alt ble skapt, før alle tider, han ligger nå som en liten bylt, et skrøpelig lite menneskebarn i halmen i krybba i landsbyen Betlehem, den som for alltid er knyttet til Frelserens fødsel.

Det er en dyp mening i at det er i våre første levedager vi ligner aller mest på Jesus. Han som vi kan kalle vår bror.

I dette landet er vi julemennesker. Vi feirer julehøytida fordi vi i den møter noe som gir gjenklang i hjertene våre. Julia er lysets

og gledens fest, midt i vintermørket. Frelserens fest: Gud er kommet nær.

Alle har vi våre juleminner; gode og varme og trygge, eller vanskelige minner om utrygghet, sorg eller ensomhet. Eller så kjenner du på at de gode minnene fra før i tida er blitt borte: livet har forandret seg – og vi har også det.

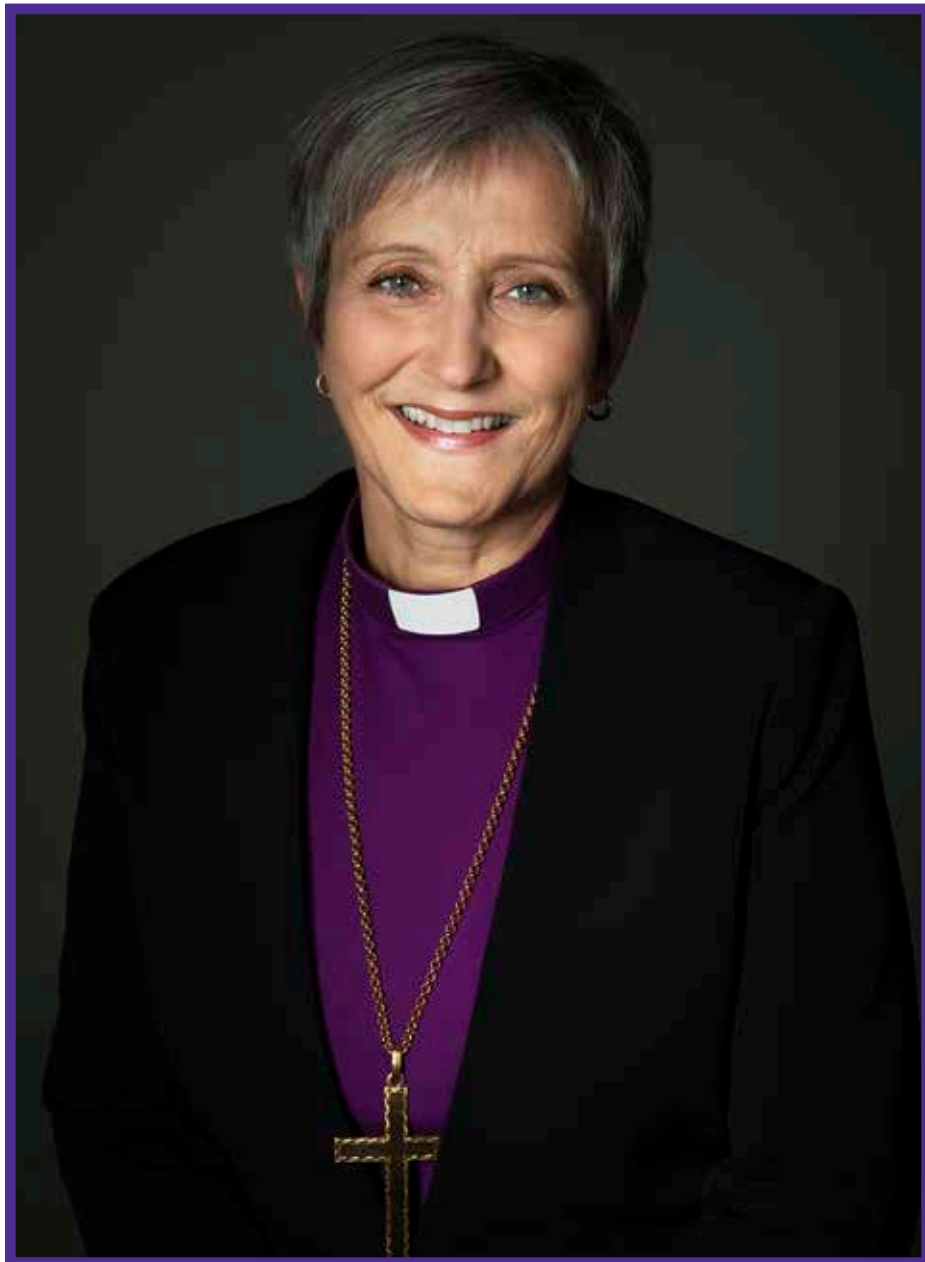
Jeg har en hilsen til deg: Gud er kommet nær til oss! Barnet bærer med seg velsignelsen: Det sårbare, lille barnet som bare fikk en krybbe til seng – men som englene sang for. Gud er kommet nær til oss.

En velsignelse forandrer ingen ting, men den forandrer alt: Jesusbarnets åpne, kjærlige blikk hviler også på alt det som ikke ble slik vi trodde og håpet. Også på det som er vanskelig, og som fyller oss med sorg, hviler velsignelsen fra Jesusbarnet. Han som kom med fred. Midt i en verden i ulage, hvor mørke skyer truer i horisonten er det Frelserens og Trøsterens åpne blikk som møter oss. Med dyp fred – tross alt som er vanskelig, og gjennom alt som er vanskelig.

Velsignelsen er der fordi Gudsnærværet er større enn mørket.

*Velsignet jul!
Herborg Finnset
Biskop i Nidaros.*

Ilen hilser vår nye Biskop varmt velkommen

Når gamle venner møtes: «Trollungan» deler minner.

I menighetsbladet dette året har vi skrevet om Trolla. Da vi ble oppfordret til det, ønsket de spesielt at vi skulle skrive om «Trollungan». Nå syntes vi det var på tide å få disse i tale og inviterte derfor noen av dem som i 1940- og 50 årene tilhørte denne gruppa, til en prat. Det ble en minnerik formiddag. Her var det ingen stille pauser! Den ene historien avløste den andre, de utfylte hverandres historier, koblet på nye og praten gikk lystig. Her var det mye latter, men også minner til ettertanke. Til tross for at de var bare 3-4 år under krigen, hadde noen av dem klare minner fra den tiden, bl.a. fra den siste luftkrigen over Trondheim, om flyet som kjørte i fjellveggen i Trolla og om søk etter en rømling fra fangeleiren. Noen hendelser brenner seg fastere i hukommelsen enn andre!

Det bodde omlag 150 personer i Trolla på denne tiden og minst 50 av disse var i nær slekt. De som var med på denne praten vår, var Julius og Ola Dahle som er tvillinger, søskenbarnet deres Bård Sagfjæra, John Bye og Eva Kjørsvik som alle hadde vokst opp sammen i området Tømmerdalen og Trolla.

De var mye ute i naturen, hvor de fant på utrolig mye artig og storkoste seg. Det var lang vei inn til Ila-skolen og mange strabaser for å komme seg dit, spesielt på vinterstid. Ofte var de gjennomblaute når de kom fram, så flere hadde med seg kle-skift. De fortalte også om et flott samhold i grenda. Det var godt å bo der. De tok vare på hverandre. Det ga en god følelse av trygghet og var også motvekt til den mobbinga de kunne oppleve på skolen. De ga

Fra venstre: Eva, Aud, Julius, Bård, John, Ola

forresten mobberne motsvar som stoppet dem, spesielt Eva var tøff. Hun tok igjen med plageåndene!

Det var et svært godt idrettsmiljø i Trolla, så stort sett alle der holdt på med en eller annen form for idrett. Fra den vesle grenda var 4-5 idrettsutøvere med i landslagsammenheng samtidig! Det var langrenn, ski-hopping, vektløfting, fotball og friidrett. Eva var veldig god på ski. Hun kjørte fra alle på sine heimelagde bjørkeski med hoppbindinger og vant! Hun, John og Bård var de beste i Trolla på ski, både i hopp og langrenn. Til vanlig var det ikke organisert idrett de var med på, sjøl om Trolla idrettslag har vært aktivt i over 100 år.

Historiene fra hoppbakkene er mange, både om slitet for å komme seg til de aktuelle stedene, bl. a. Gråkallen og Herberneheia, arbeidet med å lage både hoppet og unnarennet, og ikke minst om selve hopprennene. Unnarennene kunne ofte bli så kort at de fort havna ute i olderskogen! Ved Herberneheia samla det ofte en ekstra stor snøskavl, en gang så stor at de laga hull i den og kjørte gjennom.

Bård forteller at han fikk moped til konfirmasjonen av søskenbarna sine. Da ble det slutt på springinga, for etter det var det bare motocross som gjaldt.

Tvillingene fikk tilgang til en liten motorbåt som de fisket fra. Da de var 12-13 år gamle, fisket de sild ute ved Gulosen. Plutselig så de mye røyk og oppdaga at mesanen sto i full fyr. Den hadde blitt antent av gnister fra motoren, men det gikk bra den gangen også!

Navnet «Trollungan» kom fra stedsnavnet og ikke fordi de var spesielt rampete, sjøl om de fant på mange «revestreker», f.eks. epleslang med motorsykkel! De er litt snurt fordi Rosenborg «stjal» navnet deres da de vant cupen først på 60-tallet.

Historiene deres er mange og vitner om stor oppfinnsomhet, pågangsmot, samhold og mye glede. De har et oppkomme av fortellinger som kunne ha fylt hele bladet ja, til og med ei bok, som de sa. I tillegg til de mange historiene fra skoleveien og skoledagene, fritidsaktivitetene, konkurransene og hverdagene ellers, fikk jeg høre om spennende bilturer, revefarm på Klemetsaunet, «Høylandsgjengen», julebukkopplevelser, «skattejakt», og mye annet. De voksne har også en stor plass i deres fortellinger.

Konklusjonen deres var: «Det var en kjempe tid å vokse opp i, og Trolla var en fantastisk plass! Dette var en eventyrverden».

Hjertelig takk til hver og en for at dere deler deres historier med oss.

Tekst og foto:
Trond Arnesen
(ILU, NTNU)

Sjuke nåler, naken mot vinter.

Om europalerk *Larix decidua*

En formiddag på seinhøsten går jeg fra Fagerlia til Tempervollen og ned forbi Lavollen og Gramskaret. Det er en tur med utsyn, skogsus, bekkesilder og tjatrende gråtrost som fråtser rognebær. Underveis går jeg under ruvende lerk i lunden opp for Fagerlia, forbi den lerk-innramma innkjøringa til Tempervollen og langs Gamle Bynesvei kanta med lerknåler. Det er på denne tida lerk gjør mest av seg. Bartrær flest har tjukkhuda, voksdekte, vintergrønne nåler med sukkerholdig «frostvæske». Vanligvis lever ei grannål 7-10 år, ei furunål 3-4 år. Lerknålene har tynn hud, lite voks og gulner om høsten. Trærne lyser opp blant mørk gran før nålene felles. Bakken under trærne blir så et gult teppe og trærne står nakne igjen.

Både de vintergrønne grannålene og de fallende lerknålene er ei tilpassing til kulde og tørke. Vinter er ørkentid; grunnvannet er frosset og utilgjengelig. Mens gran og furu kan ta vare på vev, vann og næring i beskytta nåler, bryter lerk ned nitrogenholdig klorofyll og lagrer nitrogen og vann i stammen. Når det grønne klorofyllet er borte, skinner gule karotenoider igjennom,

slik vi også ser hos de fleste lauvtrærne. Det latinske navnet handler da også om lauvfall. *Decidua* kommer fra latin *deciduus* = som faller av (eng.: deciduous trees = lauvtrær).

Europalerk hører heime i fjellstrøk i Mellom- og Øst-Europa der den kan bli 600 år og 50 m. Mellom 1872 og 1922 ble det satt ut over 2,8 millioner planter i Bymarka. De første plantingene i Norge skal ha skjedd i 1772 og 1780, først ved Solum prestegård i Skien, men bare åtte år seinere ved Havstein gård. Noen av disse står der den dag i dag. Om våren før baret er utvokst, blomstrer lerk med vinrøde blomsterstander. Disse blir til små kongler som sitter igjen på naken kvist. Frøene har en liten vinge og føres langt av gårde med vind. De spirer villig i Bymarka. Veden er rik på harpiks (kvae) og dermed holdbar, men virket er nokså sprøtt. Lerk har vært mye brukt til panel, parkett, skipsplank og møbler. I nord var drivtømmer fra Sibir (sibirlerk) et viktig tilskudd til byggevirk-somhet. Det harpiksmetta virket brukes ofte som et miljøvennlig alternativ til impregnerte materialer.

Botanikk

Harald Sverdrup forteller om drivtømmer fra Sibir i diktet «Svalbard». I «Menneskesønnen» av Hans Børli veves Jesu lidelses-historie sammen med livet og lidelsene til en skogsarbeider, og «ungt lauv» på lerk blir ei vårlig von. Nå mot solsnu kan tanken på denne gjenoppstandelsen, og på en ny fødsel, være fortrøstningsfull. God Jul!

Menneskesønnen

Han bar sitt kors til endes,
ingen Simon fra Kyrene løftet bora
fra skuldrene hans
da foten tok til å snuble i steget.
Hogstskader og oppgatte frostsår
var hans stigmata. Og spydet
som gjennomboret hans venstre side
så blod og vann kom ut,
var tørrskåten på en furustamme
som rann over ham den vinterdagen
i sleppa inni Gråmyrberget.

Nå er han død for menneskene
og gravlagt på aldershjemmet. Men
i tidlige vårvelder med lengsel i lufta
og ungt lauv på lerketrærne i alléen
kan han ennå åpenbare seg
for folk på veiene
og fortelle sakte og usammenhengende
fra smertens visnede år. Og alt
han har å vise den vantro Tomas
er blålige arr.

Prof. Dr. Otto Wilhelm Thomé Flora von Deutschland, Österreich und der Schweiz, 1885, Gera, Germany wiki commons

Hunnblomster lerk

Fra søppel til Guds barn

Gamle Tun har bodd mesteparten av sitt liv i et lite skur utenfor gjerdet og utenfor samfunnet. Folk ropte ofte etter ham og kalte ham søppel.

En dag kom Jeed Phochan, misjonær for NMS, forbi. Hun satte seg ved siden av Tun. Først bare satt hun der, men da hun smilte til han, smilte Tun tilbake. Etter en stund begynte de å prate litt. Slik fikk Jeed vite navnet hans, og at han var 71 år gammel. Tun fortalte at han ikke hadde noen familie. Foreldrene ble skilt da han var liten, og han vokste opp hos moren til hun døde. Siden hadde han levd alene.

Jeed begynte å kalle han Da Tun. Det betyr egentlig morfar Tun og er en vanlig måte å tiltale eldre menn på i Thailand, uansett om man har barn og barnebarn eller ikke.

Da Tun overlever stort sett av matrester og ting han finner i søppeldunkene i området.

Riktig nok får alle over 60 år pensjon fra det offentlige, men det er bare 170 kroner i måneden og rekker jo ikke langt.

«Uten penger er du ingen ting i Thailand. Jeg er vant med at folk overser meg og ser ned på meg», fortalte Da Tun til Jeed.

Jeed ble etter hvert glad i Da Tun. De pratet mye sammen og ble godt kjent med hverandre. Jeed avsluttet ofte samtalene med å be for Da Tun, og da rant øynene hans.

I begynnelsen luktet Da Tun vondt, men Jeed fikk lov til å vaske han. Flere ganger har Jeed og familien tatt Da Tun med på tur. «Nå er du familien min», jublet Da Tun og begynte å kalle Jeed for datteren sin.

En dag da de satt og pratet sammen, sa Da Tun at han håpet Jeed ville bli hans ekte datter i hans neste liv. Som buddhist trodde han jo at han etter døden skulle bli gjenfødt til et nytt liv her på jorda. Det gav Jeed anledning til å fortelle ham at Bibelen sier at vi bare skal leve én gang her på jorda. Enkelt forklarte hun evangeliet for ham. Den dagen bestemte Da Tun seg for å tro på Jesus. Søndagen etter ble han med i kirken – på den andre siden av gjerdet – og der stadfestet han sin nye tro. Nå gleder

han seg over at han skal slippe å leve et nytt liv her på jorda, men at han som Guds barn skal få tilbringe evigheten sammen med Jesus i Guds rike.

Det å gi mennesker som Da Tun verdighet og framtidshåp – både for resten av livet her på jorda og for evigheten – er en viktig del av NMS sitt arbeid i Thailand. I og med at Ilen menighet har Thailand som sitt misjonsprosjekt, har også vi fått være med å tenne lys i Da Tuns øyne.

Utenfor gjerdet

Veien videre: Ungdommene i Ilen

Min drøm – med flere er at Ilen kirke skal bli ungdommens katedral. I høst fikk vi en smak av hva som kan komme til å skje om vi inviterer de unge til messe med poppreget liturgi og salmesang. Det ble mye klapping – og det skal man ikke gjøre i kirken tenker vi kanskje. For meg framsto ikke klappingen som høflig applaus, men som et uttrykk for et ordløst og begeistret halleluja.

Kantor i Strindheim, Endre Lorentzen hadde fått i oppdrag å slå sammen et band og utforme en gudstjeneste med et mer ungdommelig preg. Han fikk med seg Per Christian Jørstad, gitar, Kjartan Klinge, tromme og Bjørn-Olav Berg, bass. Sistnevnte er pådriver for en rekke ungdomsgudstjenester rundt omkring i byen; Rockegudstjeneste og elektromesse. Han har tatt innover seg at mange ungdommer forsvinner fra kirken etter konfirmasjonstiden og har et inderlig ønske om å gjøre noe med det. Likevel er han opptatt av at de tradisjonelle liturgiske leddene skal gjenkjennes og at det skal være gode, slitesterke salmer som skal formidles.

Ilen menighet har fått flere dyktige medarbeidere denne høsten, blant annet menighetspedagog Ingvild Yrke. Hun er utdannet lærer ved universitetet, ung og nytenkende med teft for gudstjeneste og liturgi. Det har vært en fryd å samarbeide med henne om gudstjenestene, deriblant popmessa i høst. Ila har også fått ny

diakon som har bred erfaring i arbeid med barn og unge. Martha Garborg Bergsli er jeg trygg på vil tilføre Ilen menighet mye. Vår nye kirketjener Helge Rask er det også en glede å få med på laget, ingen ungdom om man tenker i år og tall, men handlekraftig, positiv og støttende.

Ungdom, hva kan vi gjøre for dere?

Et annet høydepunkt denne høsten var pilegrimsturen med konfirmantene fra Trolle via Olavsspranget til Damhaugen. Der ble vi møtt av Aud og Bjarne Berg. De hadde fyrt opp grillen og bålet i Gapahuken. Konfirmantene koste seg – og Ingvild og jeg fikk bli bedre kjent med dem. Det er ubegripelig at Bjarne nå er død – bare få uker etter at han bidro til å skape store øyeblikk i de unges liv. Jeg er glad jeg fikk sett hans kvaliteter.

Siden jeg startet her i Ilen, har mange erfarne, kloke og kunnskapsrike mennesker trådt til side, nå takker også redaktøren og redaksjonen i menighetsbladet av. Det er alltid trist at ressurspersoner gir seg – likevel er det en dyd av nødvendighet at man gir stafettpinnen videre. Det er ikke ukjent i menighetssammenheng at gruppen mellom 16 og 60 nesten er fraværende i det aktive menighetslivet. Jeg har tro på at

dette kan endres i Ilen om vi prøver å tenke oss inn i deres hverdag. Hva kan slå an?

Jeg ser for meg tiden med Ole Mølleløkken, en flott epoke med mye engasjement man har levd lenge på. Årene med Thormod Høyen åpnet kirken ytterligere. Mennesker som kanskje ikke vanligvis søker kirken fikk en stemme. Så var det veien videre: Ungdom, hva kan vi gjøre for dere?

Konfirmanter 2018

Nora Bye Aarhaug	David Klingenberg Nielsen
Andreas Skjølberg Aasarød	Anna Pihl Olaussen
Tobias Blom	Espen Olsen
Martin Stuen Buvarp	Lise Olsen
Maria Eggen	Emma Søvik Oppegaard
Eirin Lehn Elnæs	Hanna Ita Murphy Reid
Herman Fjeldseth	Marie Sandvik
Oda-Margaret Hafsmo	Sigrid Selbekk
Aurora Jonassen	Mie Brurok Sund
Henrik Kiplesund	Celine Vatn Takala
Sara Marken Lindgren	Oskar Tangvold
Markus Dølgaard Marthinussen	Levi Axel Gustav Widahl
Isak Kvalø Moe	

Hei, jeg er den nye menighetspedagogen

Mitt navn er Ingvild Yrke og jeg ble i august ansatt i en 50 % stilling som menighetspedagog i Ilen menighet. Det vil si at jeg har ansvaret for trosopplærings-tiltakene i Ilen menighet. Trosopplæringsplanen i Den norske kirke legger opp til at alle medlemmer og tilhørende mellom 0 og 18 år, hvert år, skal bli invitert til et arrangement for sitt årskull i kirken. Noen av trosopplærings-tiltakene er vel etablerte, som fireårsbok og LysVåken, mens andre tiltak er ganske nye og ukjente.

Trosopplæring er viktig for den enkelte og for kirken. Kirken har et ansvar for at alle inviteres inn i kirkens fellesskap og får mulighet til å bli kjent med bibeltekstene og kirkens tradisjoner og ritualer. Som kirkelige ansatte skal vi hjelpe foresatte og faddere med å gi barnet gode vilkår for tro og livsmestring. Barnets tro og religiøsitet skal tas på alvor, og barnet skal få hjelp til å manøvrere i kirkens tro og tradisjon, og egne troserfaringer.

Det viktigste vi voksne gjør, er å ikke stå i veien for barnets religiøsitet, gi barnet mulighet til å høre til i et fellesskap, til å utforske den åndelige siden av å være menneske, å få stille spørsmål og undre

seg og finne rom for å være stille. Så kom på trosopplærings-tiltak, kom på gudstjeneste og bli med å skape et godt fellesskap i Ilen menighet. Det er du og barnet ditt som er kirken!

I kirken treffer dere meg. Jeg er oppvokst på Heimdal, men bor nå i kollektiv i Sing-sakerbakken. Jeg har studert kristendom og religion, historie, pedagogikk og musikk. I tillegg har jeg brukt mye av fritiden min på frivillige verv i Norges kristelige studentforbund og Studentmenigheten i Trondheim. Jeg synger i en vokalgruppe som heter Rast og liker musikk. I jobben som menighetspedagog får jeg brukt alt dette, og jeg vil bruke det for å skape en livsnær og levende kirke!

*Velkommen
til tros-
opplæring*

Adventssamling for barnefamilier

Torsdag 30. november serverer vi enkel middag i kirkestua fra kl 16. Kl 17 samles vi til adventssamling i kirkerommet med musikk, drama og adventsfortelling. Dette er en fin anledning til å treffe andre barnefamilier i Ilen og starte adventstiden sammen med andre.

LysVåken

2.-3. desember inviterer vi alle 11- og 12-åringer til overnatting i Sverresborg kirkesenter.

Påmelding skjer til iy229@kirken.no.

Barnekor i desember

Det blir prosjektkor for barn som går på barneskolen i desember. Vi skal øve inn noen julesanger som vi fremfører på «Vi synger julen inn» 17. desember kl. 18. I forkant av dette blir det korøvelse torsdag 14. desember kl 15:00-16:30, og generalprøve søndag 17. desember kl 16. Det koster 50 kr å bli med. Medlemskontingenten genererer støtte fra Ung Kirkesang.

Mer informasjon og påmelding kommer på nettsiden til Ilen menighet og Facebook.

Ungdomsklubben svb-krybba

I Sverresborg kirkesenter samles ungdom fra 13 til 20 år annenhver onsdag for sosialt fellesskap. I Krybba er forskjellig aktivitet hver gang, kanskje er det filmkveld, quiz-kamp, temakveld, playstation, matlaging, baking, bålttenning ute eller gudstjeneste? Her er det rom for å bare være, bli akseptert og finne venner.

Barneklubber 2018

Vi planlegger å starte opp barneklubber i kirka våren 2018. Disse barneklubbene vil drives av studenter eller andre frivillige som får et lite honorar, men koordineres av menighetspedagogen. Vi som jobber med dette, er fortsatt i planleggingsfasen, så nærmere informasjon kommer på nettsida. Meld gjerne inn innspill til menighetspedagogen, iy229@kirken.no.

Oppvekst i Trolla/Tømmerdalen

Historier

I Tømmerdalen var det dårlig vei og ingen buss. Veilys fikk Gamle Bynesvei ca 1960. Da vi som bodde i Tømmerdalen kom i skolealder, måtte vi gå til skolen fra Tømmerdalen til Trolla, etter en sti om sommeren og på ski om vinteren. Vi gikk uten lys ned gjennom skogen til Trolla, og derfra tok vi buss videre til Ila. Det er klart at dette kunne være strabasiøst for små sju år gamle barn. Der var ingen vei eller skiløype. Det var tre personer fra Tømmerdalen som arbeidet på ovnstøperiet Trolla bruk. Noen ganger kunne vi være så heldige at vi fikk gå i sporene etter disse som begynte tidlig om morgenen, dersom

det da ikke hadde falt snø etter at de hadde gått. Det var ikke gore tex sko da. Vi var ofte blaute når vi kom fram til skolen. Bussen kunne også ha gått i fra oss og da måtte vi gå til Ila, ca 9 km hele vegen. Da var det å få tørket sko og klær på radiatoren i klasserommet. Dette var jo ikke alltid så populært, så det kunne medføre noe mobbing. Men fysisk sett var vi så sterke at vi klarte oss godt. I den tiden var det frokost for alle på skolen og det smakte godt, ankerstokk med nypesyltetøy. En dag fikk jeg en brødskive av Kjell i klassen. Den studerte jeg nøye og gjemte den i ranselen, selv om jeg var sulten. Det var jo mugg på

Fra venstre: John Bye, Ola Dahle, Julius Dahle, Erling Bye Kilde: Julius Dahle

N50 Kartverket / Lars Mardal

den. I Tømmerdalen hadde vi noen ganger kjelost og gomme på brødiskiva. Jeg syntes synd på Kjell som måtte spise mugg på maten. Så dårlig var det nå ikke med oss, tenkte jeg da. Intet visste jeg den gang om blåmuggost.

Etter at vi begynte på skolen, fikk vi kamerater i Trolla. For oss ble det brødrene Dahle. Vi hadde en liten ballplass i skogen oppom Trolla. Trolla Idrettslag hadde ordnet plassen, alt på dugnad. Vi var heldige for vi hadde noen ildsjeler, den gangen som nå. Primus motor da var Birger Sagfjæra som sørget for diverse aktiviteter, klubbmesterskap mm.

Det fantes ingen fritidsproblemer for oss. På hjemveien fra skolen gjennom skogen lette vi etter mark og vi hadde selvlagete fiskestenger av rogn, gjemt ved bekken. Vi fisket i Trollavassdraget som hadde mange fine kulper. Også Løkkadammen, Holstdammen, Nydammen og Herbernsdammen ble flittig brukt. Det var like spennende hver dag om det var noe fisk å få. Det kunne ha blitt kveld før vi kom hjem. Det var ofte engstelige foreldre som ventet hjemme og som måtte ut å lete etter oss. Noen ganger kunne det hende vi kom hjem en annen vei, om gamle Bynesvei. Da kunne gårdshunden Topsy bli sendt ut etter den som lette, med lapp i halsbåndet

Fortsettelse side 24

Tekst: Kari-Anne H. Gjettem Bilder: Annette Taraldsen

Ila frivilligsentral møte mellom mennesker

De fleste av oss vet at Ila Frivilligsentral holder til i Ilen Menighetshus, men vi vet kanskje ikke så mye om de aktivitetene de tilbyr og hvor mange frivillige som er involvert i alle disse aktivitetene. Derfor fikk vi en god prat med Annette Taraldsen som er daglig leder for virksomheten. I tillegg har også Børge Pedersen ansvar for noen aktiviteter.

Annette starta i jobben i februar 2016 og sier at hun stortrives. Hun er Trondheimsjente og hadde arbeidet i kommunen siden 1991 da hun ble tilbydd denne stillingen. Hun er utdannet hjelpepleier og videreutdannet innen rusomsorg. Hun har også utdannelse som advokatsekretær, noe som hun har hatt god nytte av i denne jobben. Dette er en stilling som hun i stor grad må utvikle sjøl, både administrativt og innholdsmessig. Hun sier at det er fantastisk å få arbeide med frivillighet i Ila. Her er så mange ildsjeler og de som bor her, er

så trivelige. Dessuten er beliggenheten perfekt med sjøen, marka og byen lett tilgjengelig.

Frivilligsentralen er en lokalt forankret møteplass for enkeltmennesker, lag, foreninger og det offentlige. Tilbudet utvikles av de som er knyttet til sentralen og utfra behovet i nærmiljøet. Ila Frivilligsentral eies av Ilen Menighetsråd og ble startet i 2012. Det er 11 frivilligsentraler i Trondheim og disse samarbeider tett.

Det er nå ca 90 frivillige tilknyttet Ila Frivilligsentral. Mange stiller opp flere ganger i uka, noen ønsker bare en type oppgaver mens andre deltar på alt. De frivillige er mest studenter, pensjonister, arbeidsledige og ikke minst mange av våre nye landsmenn, og det er en aldersspredning mellom 18-90 år!

Ila Frivilligsentral tilbyr utrolig mange tjenester og aktiviteter som også legger til rette for inkludering og integrering, bl.a. gjennom språk-kafeen og turgruppene. Vi skulle gjerne hatt mulighet til å omtale alle tiltakene, men får nøye oss med å gi dere en liten oversikt. Av faste aktiviteter som blir organisert en gang i uken/ måneden er:

- Mandagsgruppen «Sy, spill, snakk» som har fokus på norsktrening.
- Musikalske suppekvelder, der det serveres suppe og har musikalske innslag. Her deltar også beboere ved Hjorten HVS og Iilsvika HVS.
- Flere ulike typer «Gå-grupper». Dette er gode sosiale møteplasser hvor deltakerne blir kjent på tvers av alder og nasjonalitet samtidig som en kommer seg ut på tur.
- «Hjorten Maniky» der beboerne på Hjorten HVS får stelt hender og negler. Dette er et populært tilbud.

- Bingo er også en svært populær aktivitet for både yngre og eldre i nærområdet, og sjølsagt hører vafler og kaffe med på disse samlingene.
- Bordtennis og dart er en fast aktivitet hver tirsdag og også her blir det en god prat, ledsaget av kaffe og noe å bite i. Det er Børge som har ansvar for denne samlingen.
- Språk-kafeen er en svært viktig uformell møteplass. Innvandrere kan der praktisere norsk språk, utveksle erfaringer og etablere nye nettverk.
- Meditasjon og dans er et tilbud til alle i nærområdet.
- Yoga er også et tilbud til alle, arrangert av faste frivillige.

Tilbudene er gratis og åpne for alle. Mange av aktivitetene foregår i Ilen Menighetshus eller med utgangspunkt der, men også Ila skole og Ila Brainnastasjon er involvert i aktivitetene. I kjelleren på menighetshuset er det laget et musikkrom, utstyrt med instrumenter, som brukes av ungdommer og voksne i nærmiljøet. Pr. nå benytter seks ulike band seg av dette.

Frivilligsentralen har også tilbud om besøksvenner, turvenner og hjelp til praktiske oppgaver som følge til lege, tannlege, frisør, leksehjelp o.l. De hjelper

Fortsettelse side 25

Prestesituasjonen i Ilen menighet

Mange har sikkert undret seg over at kapellanstillingen ikke er utlyst, og at det nå bare er en prest i menigheten. Jeg vil gi noen kommentarer til det.

I Nidaros bispedømme har det vært i gang en ressurskomité som skal se på prestedekningen i bispedømmet. Bakgrunnen for dette er at bispedømmet fikk tildelt 5-6 millioner mindre fra staten enn det en trengte. Det innebærer at en må ta bort flere stillinger ved naturlig avgang. Det er nå tatt bort fire av til sammen tolv prostestillinger, men det holder ikke. Dessverre må vi redusere menighetsprestestillingene også. Derfor er ikke kapellanstillingen i Ilen utlyst foreløpig.

Ved forrige nedbemanning gikk det ut over landsbygdene. Nå må også byene ta sin del. Mye tyder på at i Byåsen og Heimdal prosti vil det kunne bli enda en stilling som ikke utlyses.

Alle prestene tilsettes nå i prostiet med arbeidssted i en menighet. I Byåsen og Heimdal prosti har vi to sokn som har bare en prest, og to sokn som har en prest på deling.

Prostens oppgave er å fordele ressursene mest mulig rettferdig innenfor prostiet. Det reguleres gjennom arbeidsplanene.

Vi har en prostiprest som dekker alle menighetene (ni stk). Dessverre har vi små muligheter til å leie inn vikarer.

Ut fra dette er det klart at den store aktiviteten i mange menigheter må dempes litt ned ut fra de ressurser en har til rådighet.

I Ilen er en så heldig at en har samarbeid med Den svenske kirke en søndag i måneden. Dermed har soknepresten fri hver fjerde søndag, som er en normalordning i sokn med en prest.

Menighetsråd og sokneprest må sammen finne ut hvordan en kan drive et godt menighetsarbeid med de ressursene en har til rådighet.

*Bertel Aasen
prost i Byåsen og Heimdal prosti*

Velkommen til kirke

I Fjellseter kapell er det gudstjeneste tilnærmet hver søndag.

Tidspunktet kl.11.15 korresponderer med bussen til Skistua.

Andaktene kunngjøres i

Adresseavisens kulturdel på lørdager.

Se også fjellseterkapellet.no

3. desember, 1. søndag i adventstiden

Kl. 11: Gudstjeneste ved Åshild Brenne og Anna Runesson. Samarbeid med Svenska kyrkan.

9. desember lørdag

Kl. 1600 Svensk Lucia v/Anna Runesson og Jämtlands musikgymnasium.

10. desember, 2. søndag i adventstiden

Kl. 18: Lysmesse v/Åshild Brenne og konfirmanterne.

17. desember, 3. søndag i adventstiden.

Kl. 19: Vi synger julen inn.

24. desember, Julaften

Kl. 16: Julegudstjeneste v/Åshild Brenne

25. desember, 1. juledag

Kl. 11: Høytidsgudstjeneste v/Åshild Brenne

14. januar, 2. søndag i åpenbaringstiden.

Kl. 11: Høymesse v/Åshild Brenne.

21. januar, 3. søndag i åpenbaringstiden.

Kl. 11: Familiegudstjeneste v/Åshild Brenne. Samarbeid med Metodistkirken. Markering av bønneuka. Utdeling av 6-årsbok.

4. februar, Kristi forklarelsedag.

Kl. 11: Høymesse ved Åshild Brenne.

11. februar, Fastelavns søndag

Kl. 16: Karneval. 18: Gudstjeneste v/Åshild Brenne

14. februar, Askeonsdag

Kl. 18.00: Gudstjeneste v/Åshild Brenne

4. mars, 3. søndag i fastetiden

Kl. 11: Høymesse v/Åshild Brenne

11. mars, 4. søndag i fastetiden

Kl. 11.15 i Fjellseter kapell
Menighetens skisøndag.

18 mars, Maria Budskapsdag

Kl. 1600. Gudstjeneste med påfølgende Fasteaksjon KN. Konfirmanterne med foreldre deltar. Også andre i menigheten oppfordres til å delta som bøssebærere.

25. mars, Palmesøndag

Kl 11.15 Fjellseter kapell

29. mars, Skjærtorsdag

Kl. 18: Skjærtorsdagsgudstjeneste v/Åshild Brenne med suppemåltid. Fotvasking.

30. mars, Langfredag

Kl. 11: Pasjonsgudstjeneste v/Åshild Brenne

1. april, Påskedag

Kl 11: Høytidsgudstjeneste v/Åshild Brenne

2. april, 2. påskedag

Kl. 11. Påskegudstjeneste Hjorten sykehjem v/Åshild Brenne

8. april, 2. søndag i påsketiden

Kl. 11.15 Fjellseter kapell.

15. april, 3 søndag i påsketiden

Kl. 11.00: Samtalegudstjeneste v/Åshild Brenne

22. april, 4. søndag i påsketiden

Kl. 11: Høymesse v/Åshild Brenne

Tekst: Tore How, leder av Ilen menighetsråd

Som øvrige administrative grenser i landet vårt, er også soknegrensene i søkelyset for eventuelle endringer. Det spørres mye, og mange lurar på hva som skjer. Som leder av Ilen menighetsråd vil jeg gjerne dele informasjon og tanker så langt med Menighetsbladets lesere.

Hva er fremtiden for *Ilen sokn og Ilen menighet?*

Kirkelig fellesråd i Trondheim er av den oppfatning at det i byen vår er for mange små menigheter. I arbeidsdokumentet deres: «Byutvikling, demografi og samfunnsendring – og en kirke i endring», datert 18.05.2017, kan vi bl.a. lese følgende konklusjoner:

«Ilen er en liten menighet plassert mellom Sverresborg i vest og Nidaros domkirke og Vår Frue kirke menighet (NDVF) i øst. På begge sider er grensene vanskelig å sette absolutt. I tillegg er Sverresborg menighet av moderat størrelse. Det foreslås derfor å dele Ilen mellom Sverresborg og NDVF, hvor Ilen kirke legges i NDVF. Foreslått grense mellom Sverresborg og NDVF er Schnitlers vei slik at midtre og øvre deler av Steinberget/Sverresli tilfaller Sverresborg sammen med Fagerlia og Hammersborg.»

Videre i arbeidsdokumentet står det følgende:

«Som nevnt tidligere foreslås deler av Ilen lagt til NDVF, og at Ilen kirke inngår i det nye NDVF. NDVF mangler i dag en typisk soknekirke siden Nidarosdomen er en storskala sere-monikirke mens Vår Frue kirke brukes av Bymisjonens prosjekt. Ilen kirke kan dermed fylle et hull i et integrert tjenestetilbud i Midtbyen, en rolle Salem delvis dekker i dag – men da utenfor Den norske kirke.»

Som konklusjon på forslagene i arbeidsdokumentet er det for Ilen menighetsråd ikke mulig å komme til et annet resultat enn at Ilen sokn foreslås lagt ned og deretter inngår i de to soknene som skal hete Sverresborg og NDVF. Det foreslås at Sverresborg overtar en del av Ilen og at NDVF overtar resten! Det er selvsagt all grunn til å tro at også Ilen som menighet vil opphøre å eksistere!

Ilen menighetsråd verken kan eller vil godta et slikt resultat av omorganisering av soknene i Trondheim. Ilen sokn er ikke motstander av reorganisering av soknestrukturen i Trondheim, men aksepterer ikke å bli «utradert». En organisering av soknene i sentrum kan muligens resultere i «Ilen/Sentrum vest sokn» (Ilen og NDVF) med Ilen kirke som soknekirke og «Lademoen/Sentrum øst sokn» (Bakklandet, Lademoen og Lade) med Lademoen kirke som soknekirke.

Soknegrensene for Ilen/Sentrum vest kan f.eks. være Nidelven fra fjorden til Elgeseter bru, Elgeseter gate/Holtermanns vei til Byporten, Stavne bru, Nidelven fra Stavne bru til Sluppen bru, Osloveien, Breidablikkveien, Byåsveien, Fridtjof Nansens vei, Roald Amundsens vei til Ilabekken, Ilabekken til Theisendammen, videre Ilavassdraget til Kobberdammen, Tømmerdal, Trollavassdraget inklusive Trolla.

Med ovennevnte soknegrenser vil følgende kirker/kapell ligge i soknet: Ilen kirke,

Stavne kapell, Hospitalskirken, Nidarosdomen, Vår Frue kirke og Tilfredshet kapell. Det kan være naturlig at Fjellseter kapell knyttes til Sverresborg sokn.

Til slutt nevnes at Ilen menighetsråd i disse dager tar initiativ til samarbeid med NDVF vedrørende en sammenføring av soknene (med noe justering av soknenes yttergrenser). Menighetsrådet vil ikke akseptere at «Ilen» forsvinner som menighetsnavn – det er viktig å ta vare på tradisjonene!

Takk

Når jeg nå slutter i bladets redaksjon, har jeg først og fremst et sterkt ønske om å få takke deg som har tatt imot meg og delt din fortelling med meg og med bladets lesere! Det har vært utrolig interessant, underholdende og en god opplevelse å få være med deg inn i ditt liv og din historie. I møte med mange mennesker har jeg fått mye ny kunnskap og spennende opplevelser. Jeg ønsker også å få takke deg som har hjulpet meg på veien fram

til disse fortellingene ved å formidle opplysninger og knytte kontakt med fortellerne for meg.

Til sist vil jeg takke dere som jeg har hatt den glede og ære å få arbeide sammen med i redaksjonen gjennom disse årene! Det har vært ei god og lærerik tid. Takk også til dere på menighetskontoret for god assistanse.

Hjertelig takk til hver og en som jeg har vært så heldig å få være i kontakt med gjennom dette arbeidet med menighetsbladet. Jeg ønsker bladet og de som skal arbeide med det videre, lykke til!

Gode hilsener fra meg, Kari-Anne

Fortsettelse fra side 16

om at vi var kommet hjem. Kommunikasjonen var ikke som i dag, med mobilen i lomma. På den tiden var Bye gård en av de få som hadde fasttelefon, og mange var innom for å låne telefon. Ofte ble også mor bedt om å gå med telefonbud til naboene.

Det bodde folk på Holstvollen, Trolløkka og Damhaugen. På Tømmerdalen Nordre bodde det noen gutter som var eldre enn oss. Disse naboguttene var forut for sin tid. De hadde etter krigen fått tak i gamle felttelefoner og fikk lagt opp linjer slik at de fikk kontakt og dermed kunne gjøre avtaler seg imellom uten å måtte gå kilometervis. Det var ingen vei eller lys mellom disse plassene.

Vi gikk ofte på skøyter på dammene. Den gang var det ofte tidlig barfrost om høsten og vi hadde mye moro der i måneskinnet. Vi gikk lange skiturer og lagde hoppbakker, og vi var ute fra morgen til kveld. Dette var lenge før fjernsynet. Om vi brakk ei ski, var det ikke bare å gå å kjøpe nye. Vi måtte lære oss å reparere selv.

Når jeg tenker tilbake, hadde vi en fantastisk fin barndom. Helsen er god i dag, trolig grunnet stor aktivitet fra vi var små, og selvstendige ble vi også fort. Kort sagt fikk vi en helsegevinst grunnet måten vi vokste opp på.

*Tømmerdal østre**Bilde: Knut E. Møller*

Fortsettelse fra side 19

dessuten til ved enkeltarrangementer som menighetens hyggestund en gang i måneden, Iladagene, kirkekonsert, julemesse m.m. Da det var behov for hjelp til dugnad i Ila-kirka, kom to hyggelige unge menn fra sentralen og hjalp oss med å pusse lysekronene!

Frivillige tjenester er gratis, så de frivillige har ikke lov til å ta imot betaling utover refusjon av faktiske utgifter i forbindelse med oppdraget. Gleden over å bruke seg selv er den gode betalingen en får!

Det er også viktig å vite at de frivillige er underlagt taushetsplikt når det gjelder opplysninger av personlig art som de får vite om i tjenesten.

Som dere kan se, tilbyr Ila Frivilligsentral utrolig mange og varierte aktiviteter. På deres side i menighetsbladet er der alltid informasjon om sentralens aktiviteter og tilbud. Det er en fantastisk innsats som blir gjort til glede og nytte for mange mennesker i vårt område. Vi er svært takknemlige for dette og ønsker både ansatte og frivillige lykke til videre med dette viktige arbeidet.

Menighetens hyggestund

**Hyggestundene avholdes i Menighets-
huset første torsdag i hver måned
fra kl 11-13 (unntatt juli og august).**

Hjertelig velkommen til sosialt samvær med sang, andakt, servering, utlodning og andre programinnslag.

Åpent for alle.

Neste hyggestund blir torsdag

7. desember. Denne gangen blir det enda litt bedre servering enn ellers. Vi begynner å kikke litt på julesangene.

2018 – datoer for hyggestunden blir:

4. januar 1. februar 1. mars
5. april 3. mai 7. juni
Junitreffet blir en dagstur med buss.

Vår nye diakon, Martha Garborg Bergslid, blir med på Menighetens hyggestund.

Arr. Diakoniutvalget

Offer/gaver

09.07.2017	Menighetens arbeid	Kr. 1003,00
23.07.2017	Menighetens arbeid	Kr. 161,00
06.08.2017	Menighetens arbeid	Kr. 1634,11
20.08.2017	Menighetens arbeid	Kr. 500,00
03.09.2017	Menighetens arbeid	Kr. 1392,00
01.10.2017	Menighetens konf.arbeid	Kr. 2421,00
22.10.2017	TV-aksjonen 2017	Kr. 5762,00

Slekters gang

Døde

	Født:	Død:
Ragnhild Kjelstad Dullum	17.08.1940	02.06.2017
Erna Terese Wiker	04.06.1938	24.06.2017
Ragnar Winsløw Hoff	09.04.1922	09.07.2017
Reidun Hammer	23.05.1924	17.08.2017
Oline Hofstad	03.04.1927	25.08.2017
Hans Marius Nygård	08.01.1932	02.09.2017
Ruth Synnøve Rian	29.10.1929	06.09.2017
Turid Lund	07.04.1940	10.09.2017
Sofie Elisabeth Andreassen	04.01.1923	11.09.2017
Hans Sølberg	12.12.1924	14.09.2017
Björg Rostad	28.08.1926	10.10.2017
Thorleif Johan Bangsund	27.01.1927	10.10.2017
Aase Lillemo Oshaug	02.09.1940	21.10.2017
Karl Bjarne Berg	23.08.1940	24.10.2017

«Lær oss å telle
våre dager så vi kan få
visdom i hjertet.»
Salme 90,12

Dåp Ilen kirke

Leah Walsø	06.08.2017
Iver Elliot Løvsletten Tuflåt	06.08.2017
Herman Emanuel Løøv	06.08.2017
Matheo Ostad Sand	01.10.2017
Jonas Rømma Winnberg	22.10.2017
Sidney Moksnes	22.10.2017
Henrik Moe Koppen	22.10.2017

«La de små
barn komme
til meg»
Markus 10,42

Viede Ilen kirke

Ida Kjelsli og Odinn F Adalstiensson	01.07.2017
Kent Røger Storøy og Therese Olsson Furberg	29.07.2017
Line Nordstrand og Tor Rønning Devik	12.08.2017
Vera Gravråkmo og Anders Digernes	19.08.2017
Elisabeth Vendelbo og Ivar Morten Fagerholt	19.08.2017
Nadja Johansen og Daniel Karl Thomas Johansson	16.09.2017
Andrea Dancu og Arne Kristian Gansmo	16.09.2017

«Men størst
av alt er
kjærligheten»
1. Korr 13

Viede Iladalen

Ida Aspnes Lesund og Kristian Åberg Albertsen	29.07.2017
---	------------

Ord med på veien ...

Fagert er landet du oss gav.

«**Fagert er landet**» er en salme og nasjonalhymne med tekst av Anders Hovden. Den ble skrevet mens Hovden var sokneprest i Krødsherad i Buskerud, og han skal ha skrevet den etter en skitur i strålende, kaldt vær. Teksten stod på trykk første gang i diktsamlingen *Solhov* i 1907. Den melodien den vanligvis synges til i dag er en melodi av den tyske salmeskribenten Melchior Vulpius fra 1609. Opprinnelig skrev Hovden den imidlertid med tanke på at den skulle synges til samme melodi som salmen «Kirken den er et gammelt hus». Salmen står i Norsk Salmebok 1985/2013 som nr. 740 / 759.

1.

Fagert er landet du oss gav,
Herre, vår Gud og vår Fader!
Fagert det stig av blåe hav,
soli ho sprett og ho glader,
signar vårt land i nord og sud;
soleis di åsyn lyser, Gud,
over vårt Noreg i nåde.

2.

Likjest vårt folk i mager jord
skjelvande blomen på bøen,
står utan livd i vind frå nord
tett innmed kanten av snøen.
Herre, du ser med miskunn ned,
folket vårt gjev du livd og fred,
er oss så kjærleg ein Fader.

3.

Her ned i grunnen sveitten rann
trufast åt fedrane våre.
Her dei sin heim og hugnad fann,
dogga med smil og med tåre.
Her har det flødt ei såkornflod
varm av vårt beste hjarteblood,
her har me grorbotn å veksa.

4.

Tidi ho renn som elv mot os,
fort skifter sumar med vetter.
Fader, ver alltid Noregs los
radt til dei seinaste ætter!
Herre, vår Gud, vår Noregs Gud,
varda vårt land frå fjell til flud,
lær oss å gå dine vegar!

5.

Signa då, Gud, vårt folk og land,
signa vårt strev og vår møde,
signa kvar ærleg arbeidshand,
signa vår åker med grøde!
Gud, utan deg den vesle urt
veiknar og visnar, bleiknar bort,
ver oss du ljuset og livet.

Nytt om stillinger i Ilen menighet

Menighetsforvalter **Nina Angelsen** sluttet nylig hos oss. Hun har bestyrt kontoret for Ilen menighet i en årrekke. Det til alles tilfredshet.

Spesielt vil vi i redaksjonen takke henne for all velvillighet i forbindelse med utsendelse av menighetsbladet. Likeså vil Ilen kirkes venner takke henne på det varmeste. Vi ønsker henne lykke til i ny jobb, det både som konsulent i Nidaros domkirke og Vår Frue menighet og som prostisekretær i Domprostiet og likeså i Byåsen og Heimdal prosti.

Menighetspedagog

Ingvild Yrke ble i august ansatt i 50 % stilling som menighetspedagog i menigheten vår. Som menighetspedagog har hun ansvaret

for menighetens trosopplæringstiltak. Se eget oppslag i dette bladet. Vi ser frem til godt samarbeid og håper hun vil trives med den viktige jobben hun er satt til å utføre.

Diakon

Martha Garborg Bergslid (53) er nylig blitt innsatt som diakon for Ilen og Sverresborg menigheter.

Martha kommer fra Jæren,

bor nå i Levanger men flytter snart med familien til Ugla. Hun har bakgrunn som lektor i kristendom og nordisk pluss at hun har diakonutdanning. I Ilen vil hun ha fast kontortid hver tirsdag og fredag. I tillegg vil hun delta på Hyggestundene våre. Se eget oppslag i neste nummer. Vi håper og ber for at hun vil trives hos oss og vi ser frem til et godt og tjenlig samarbeid.

Menighetsforvalter

Ilen menighet har fått ny menighetsforvalter. Stillingen er kun midlertidig, den skal etterhvert lyses ut – men frem til da

har Hedwig Thyve Nystad jobben. Hun har tidligere vikariert som menighetsforvalter i Strinda og Berg menigheter og likeså Hoeggen menighet. Hedwig har tråkket sine barnesko på Byåsen. I fritida liker hun bl.a. å være ute i skog og mark, både på sykkel, på ski og til fots. Vi ønsker henne varmt velkommen og håper hun vil trives hos oss.

Kirketjener

Helge Rask (68) ble sist sommer ansatt som kirketjener i Ilen. Han er fra Lofoten, men har bodd i Trøndelag i over 30 år. Av

utdanning er han anleggsgartner, men har jobbet mest med drift av kirker og kirkegårder. I fritiden er det reiser, bøker og fotografering som interesserer. Vi ønsker også ham varmt velkommen og håper at han trives.

Minneord

Karl Bjarne Berg

Ilen menighet har mistet en ualminnelig hjelpsom og god mann. 24. oktober sovnet Bjarne inn på St Olavs hospital. Det rett etter en tilsynelatende vellykket hjerteoperasjon. Han ble 77 år.

Av yrke var Bjarne revisor med eget firma. For Fjellseter kapell var han en nærmest uerstattelig regnskapsfører og for Ilen Kirkes Venner revisor. Vi vil fremheve hans fremragende orden, ryddighet og faglige dyktighet som sammen med hans store vennlighet og villighet var til uvurderlig hjelp. Det er også et eventyr og en bragd det han og Aud har gjort for Menighetens hyggestund og Trollasamfunnet og Damhaugen hvor de tok imot Ilen menighet til gudstjeneste og kirkekaffe som etter hvert er blitt en flott tradisjon. Sist høst tok de også imot Ilas konfirmanter der. Heller ikke å forglemme Ilen Menighetsblad hvor Bjarne var en viktig kilde og bidragsyter til stoff om Trolla og historien.

Bjarne var også en dyktig snekker. Han var med på å bygge barnehagen i Trolla og Idrettslagets hus. Dette var han også knyttet til gjennom sitt engasjement for idretten, og ble som takk for innsatsen æresmedlem i Trolla idrettslag. Flere vil også huske at Bjarne var aktiv i sykkelmiljøet, blant annet som sykkeldommer. For lang og tro tjeneste ble han tildelt hedersprisen av Sør-Trøndelag sykkelkrets. Likevel var det aldri ærestitler som var drivkraften for Bjarne, men gleden over å være med for andres beste.

*Vi lyser fred og glede over
Bjarnes minne.*

Tekst og bilde: Edel Lundemo

17. september hadde vi en flott avskjedsgudstjenste for Lars Sperre.

Her tar han avskjed med Edith Nervik.

Varm *takk* til Byåsen blomster for god hjelp med blomster til Ilen kirke.

Galleri Ismene

HAUG HOLDING

HAUG EIENDOM A/S

OKKENHAUG BIL

HYUNDAI

SUBARU

FAGTRYKK

produksjon | design | webløsninger

www.fagtrykk.no

Ønsker du å annonsere i menighetsbladet, ta gjerne kontakt med
Tore How, torehow@broadpark.no

Stoff til nr. 1, 2018:

Frist til 1. februar 2018

Hva skjer?

Juletreffest for mennesker i alle aldre

STED: Ilen menighetshus **TID:** onsdag 10. januar kl 17.00–19.00

Det blir en enkel, middagslignende servering, gang rundt juletreet, andakt/Bibelfortelling.

For nærmere program se plakater og annonsering i Adresseavisen når tiden nærmer seg.

Arr: Diakoniutvalget

Musikalsk Grøtkveld

på Ila frivilligsentral
Tirsdag 19. desember kl. 18.00

Vi serverer rømmegrøt og det vil bli musikk og underholdning av Bjørn Fjeldvær.

Bjørn er musiker og entertainer som er bosatt her i Ila og har gitt ut albumene Hav og Din Trubadur.

Inngang kr 50,-

Velkommen til en trivelig førjulskveld.

Hilsen Annette og Børge

Julemesse i Ila Menighetshus
lørdag 25. november
fra kl. 10.00–17.00

Underholdning av Ila Mannskor kl. 12.00 og Julenissen kommer ca. kl 14.00

Mange forskjellige utstillere som strikk, gaveartikler, hekling, Tupperware m.m

Salg av kaffe, brus, kaker og varmmat.

Velkommen

Historien om 121 menighetsblad

En oppsummering ment som en stor takk til tidligere sogneprest Ole Møllerløyen og daværende menighetssekretær Berit Nordal. Ole for at han «fant» meg, og Berit som tålmodig lærte meg å forstå menighetsbladet. Begge deler har vært til stor berikelse i livet mitt. Når jeg nå sier takk for meg, er det godt å kunne reflektere over det jeg har vært så heldig å få være med på.

Ja, Ole fant meg, det på et forunderlig vis. Jeg hadde ikke deltatt i noe arbeid i menigheten før jeg i 1989 fikk en telefon: «Vil du være med og arbeide lokalt i Ilen menighet»? Oles arbeidsglede og enestående overtalelsesevne, gjorde sitt til at jeg ble nysgjerrig. Det ble starten på et frivillig arbeid som ikke bare har gitt meg mye erfaring og derigjennom glede, det har også gitt meg noen av mine – i dag – beste venner.

Min første jobb, foruten menighetsrådet, ble som medarbeider i Ilen menighetsblad. Berit Nordahl hadde allerede vært med på å gi ut bladet i mange år, og hun hadde god kunnskap om hvordan dette skulle gjøres. I dagens dataverden er det utrolig at så mange timer ble lagt ned i å reinskripe manuskript, klippe og lime og tilpasse stoff så format og antall sider gikk opp. Det i seg sjøl et puslespill av dimensjoner. Men Berits ryddige arbeidsmetode og blide vesen, gjorde at jeg gledet meg til hver arbeidsøkt.

Bladet, som så dagens lys allerede i 1924, kom helt fram til 2004 ut med minst fem nummer i året. Vi valgte etter hvert – også av økonomiske årsaker – å redusere til fire utgaver. Men side-tallet økte! De siste årene har 40 sider mer vært det normale. I dag gis det også ut i fullfargetrykk. Vår første fargeforside så dagens lys i 1996. Gjett om vi var stolte! Dersom vi de første årene skulle gjøre noe ekstra, ble teksten trykket i farger – som blått til jul.

Stoffet vi kunne fylle bladet med har vært mangfoldig. Det har vært viktig å presentere «hele menigheten» – ikke «bare» kirkestoff. For som Ole sier: «Kirken er ikke bare et trosfellesskap alene som skal ivareta visse tjenester og behov, men er selv en del av samfunnet med et totalt medansvar for hele mennesket og hele samfunnet».

To skribenter gjennom mange år må nevnes spesielt: Egil Eikseth og Kristen

Aspaas. Egils skarpe og humørfylte blikk har gitt oss mange gode intervju. Likeså må vi ikke glemme hans faste side to, med fortellinger fra Bibelen sett i lys av dagens samfunn. Dette ble det også bok av. Kristens Aspaas artikler gjorde at bladet ble et samleobjekt for mange. Hans kunnskap om Ila lokalhistorie var stor. Vi må heller ikke glemme Georg Horne Maiseys kunnskap og bidrag.

Vi har også vært i den heldige situasjon at våre lesere har sendt inn stoff til berikelse for oss alle. Over flere år har vi óg vært så heldige at noen har levert stoff til hele serier: Bjørg Sands misjonssider bør nevnes spesielt. Det å løfte blikket ut over Ila og vår trygge tilværelse, har vært svært viktig for oss i redaksjonen. Jeg må også nevne Trond Arnesens sider om botanikk. Vår alles kunnskap om livet på bakken bør nå være betydelig forbedret. Det ekstra hyggelige er at også dette blir det nå bok av. Likeså må vi nevne Kirsti Jaråker sine sider «Ut på tur». Vi vet de har bidratt til at mange flere har hatt gode opplevelser i den flotte marka vår. Jeg ønsker også å trekke fram Trond Eides artikkelserie om hager og bygningsdetaljer i bydelen vår. Flotte artikler som viser stor fagkunnskap.

Flere har, i årenes løp, bidratt betydelig i selve redaksjonen. Gunlaug Auran Grankvist må nevnes her. I 2004 fikk vi på ny en oppsving: Kari-Anne H. Gjettum tiltrådte. Med sin gode penn har hun bidratt til mange fine artikler og intervju. Vi har presentert kunst, kunstnere og andre personligheter og bedrifter. Når også hun gir seg nå, er det på sin plass å takke henne spesielt. Sammen har vi har forsøkt å gi menigheten et ansikt og å være et lim i

bydelen. Det er viktig i denne sammenhengen å understreke at bladet er upolitisk. I 2012 skjedde det nok en viktig utvidelse av redaksjonen. Tore How kom inn som fast medlem, og med ham etablerte vi bl.a. menighetsbladets æresrose. Til nå har vi delt ut 23 roser! Det å se «hverdagsmennesker» er uhyre viktig og i bladets ånd. Takk kjære Tore.

Bladet har i mange år vært beriket med egne fotografer: Vi takker Finn Nilsen og Marthe S. Berg. Ingrid Risan har bidratt med korrekturlesing. Alt er med på å løfte bladet som jeg innrømmer jeg i dag er stolt av. Men et blad er ikke ferdig før det er delt ut. Jeg er spesielt glad over å kunne takke alle bladombærerne. Fire ganger i året, uansett vær og vind, går et 20-talls personer rundt i gatene og putter blad i postkassene våre. Av ca. 4000 mottakere har vi fått mange takker som varmer. Bladet passerer selv om kassen er merket med at uadressert post frabedes. Eierne sier gjerne: «Dette er noe annet».

Bladet har i alle år vært selvfinansierende. Det finansieres av gaver og annonsører som dekker porto og trykkekostnader. Vi er stolte over at så mange liker bladet at det er verdt å betale for.

Så når jeg nå takker for meg etter 28 år i redaksjonen, er det med glede og takknemlighet. Jeg vet jeg vil savne arbeidet. Men som det står i Ordspråkene: «Alt har sin tid». Jeg ønsker alt godt til de av dere som tar opp hansken. Lykke til videre med et berikende og lærerikt arbeid!

Elveseter

begravelsesbyrå

Ingen tillegg ved samtale i hjemmet

Døgnvakt: 72 84 50 80

kontakt@elveseter.com

www.elveseter.com

Åpningstider:

Mandag–fredag: 08.00–23.00

Lørdag: 09.00–22.00

Søndag: 10.00–22.00

*Ilen kirkes
venner anbefaler:*

Støtt butikken med
det store hjertet
for nabolaget!

BUNNPRIS®

Kleistsgate 1, 7018 TRONDHEIM

Tlf: 73 52 77 78

E-post: bpila@bunnpris.no

Svanholm
GRAVFERD

Døgntelefon: 73 89 11 40 _ www.svanholm.no
TRONDHEIM • MELHUS • KLÆBU • MALVIK

DEN NORSKE KIRKE

Kirkelig fellesråd i Trondheim

Vi tilbyr
GRAVSTELL

-hele året

For mer informasjon om innhold og priser, se våre nettsider

Nett: www.kirken.trondheim.no

Tlf: 994 36 000

E-post: post@kirken.trondheim.no

MASKE INVEST

Etablert i 1922

VIGDAL

begravelsesbyrå as

Mælabakken 5, 7224 Melhus
Vognhallvegen 2, 7023 Trondheim, 72 89 00 80
Orkdalsveien 42, 7300 Orkanger, 72 48 56 41

**VIRKE
GRAVFERD**

**DØGNVAKT
72 87 10 22**

www.vigdal.no

BYENS STØRSTE UTSTILLING AV NYE STEINER

- Oppussing av steiner
- Navnetilføyelser
- Nedsliping av steiner
- Bolting av steiner
- Gravlykter og tilbehør

To store utsalg: Prinsensg. 45 og Rye ved Flakk
www.trondheimgravmonumenter.no

Tlf. 73 50 27 80

TRONDHEIM GRAVMONUMENTER
Service og kvalitet i nærmiljøet

Santa Trinita Madonna

Cimabue 1240-1302, regnes for å være den første store maler for bibelske motiver. Et kjennetegn ved denne kunsten er at den er forenklet i form og farge. Cimabue er kreditert for å ha videreutviklet den Bysantinske kunsten og dermed lagt grunnlaget for den tidligere renessansen. Cimabues malte mennesket som det er i

virkeligheten. Tredimensjon og følelser kom inn i kunsten og han ble til inspirasjon for andre kunstnere som førte tradisjonen videre. Rennessansen nådde sitt høydepunkt med malere som Leonardo De Vinci, Michelangelo, Rafael m.fl. Cimabue er det nye maleriets grunnlegger. Verker av ham kan sees bl.a. i Louvre og i Uffiziene Firenze

Sokneprest
Åshild Brenne
 Tlf. 902 79 128
 AB798@kirken.no

Diakon Martha
Garborg Bergslid
 MB943@kirken.no
 Tlf.: 482 93 728

Menighetspedagog
Ingvild Yrke
 IY229@kirken.no
 Tlf.: 900 51 722

Kirketjener
Helge Rask
 Helge.rask@gmail.com
 Tlf.: 456 19 805

Menighetsforvalter
Hedwig Thyve Nystad
 HN656@kirken.no
 Tlf.: 916 29 304

Organist/Kantor
David Scott Hamnes
 Tlf. 913 30 608
 DH249@kirken.no

Ilen menighetsråd
Tore How
 Tlf. 452 82 747
 torehow@broadpark.no

Ilen menighetskontor:

Besøksadresse:
 Ilevollen 15, 7018 Trondheim

Postadresse til Ilen menighet,
 Ilen MR eller Soknepresten i Ilen menighet:
 Kirkelig fellesråd i Trondheim
 Postboks 2300, Sluppen, 7004 Trondheim

Tlf. 994 36 000
 E-post: post.ilen@kirken.trondheim.no

Kontortid tirsdag og torsdag kl 10.00–14.30

Vakt/nødtelefon for Byåsen prosti:
48 16 25 69

Telefonen betjenes på hverdager;
 kl. 17.00–08.00 og i helger og høytider.

Ilen menighetsblad:
 Kontonummer: 1503 83 27213

Ilen kirke Tlf. 73 51 53 10

Fjellseter kapell :
 Kontonummer 8601 51 79963

Hjorten Helse- og velferdssenter:
 Tlf. 72 54 46 20

Hjemmesykepleien Nidelven sone
Erling Skakkesgt 40, Tlf. 72 54 29 80

Byåsen sone, Stabells vei 4B
 Tlf. 72 54 51 31

Velkommen til ILA Frivilligsentral

- Vil du bruke litt av din tid sammen med andre?
- Vil du treffe nye mennesker?
- Vil du være med å sette dine og andres idéer ut i livet?

Frivilligsentralen er kort sagt en møteplass som formidler kontakt mellom mennesker i lokalmiljøet – noen trenger hjelp og andre ønsker å hjelpe.

Frivilligsentralen er et sted hvor gleden over å bruke deg selv er den betalingen du får.

Det er kun fantasien som setter grenser for hva som kan gjøres FRIVILLIG.

Vi håper alle har hatt en flott sommer og vi på frivilligsentralen er godt i gang med våre faste aktiviteter igjen og tirsdag 5. september starter vi opp et kurs i medisinsk Yoga som går over åtte uker.

Hvis du er på Facebook kan du like siden vår der, og holde deg oppdatert om frivilligoppdrag og se informasjon om de forskjellige aktivitetene vi holder på med, eller på www.ila.frivilligsentral.no

Slik treffer du oss :

e-post: post@ila.frivilligsentral.no

Tlf: 466 52 520

*Hilsen
Annette Taraldsen og
Børge Pedersen*

Møte mellom mennesker

**Retur:
Ilen menighetsblad
Ilevollen 15
7018 Trondheim**

Ut på tur

På denne tiden skal det egentlig være litt kaldt og snø. Da kan det være fint å finne fram skiene og ta en tur på Geitfjellet. Her er det en fin utsikt over Trondheimsfjorden til Fosen, til Herbernehaia i Bymarka naturreservat, Gråkallen og markaområdene for øvrig. En tur til Lavollen på ski eller til fots er også trivelig. Her kan man få seg litt varmt å drikke og en matbit. En tur i Tusseløypa er en fin og artig opplevelse for både liten og stor.

Is ligger nok på Theisendammen hvis høstens nedtapping og oppfylling av dammen har gått etter planen. Ta turen ut på isen på skøyter, med kjelken eller bare skli rundt på tursko. Gå en runde rundt dammen, stopp opp og nyt den glade leken som er der ute.

Vi har mange fine turmuligheter i vårt nærområde. Å gå samme turen gang etter gang byr på nye opplevelser, naturen og luktene endrer seg med de forskjellige årstider. Heldige er vi som har slike muligheter!

God tur!

*Vi takker
Kirsti på det
varmeste
for mange
tureforslag.*

Tekst og bilde: Kirsti Jaråker